

Hakim Sınıfların TEKEL İşçilerine Yönelik Saldırıları Sonuçsuz Kalacak! Kölelik Koşullarında Yaşamayı Kabul Etmiyoruz!

Emperyalizme uşaklıkta sınır tanımayan ülkemiz hakim sınıflarının “açılım” aldatmacaları hız kesmeden devam ederken ve anayasa tartışmalarıyla devletin “demokratikleşeceği”, “özgürlüklerin” çoğalacağı palavraları gündemde tutulurken; Ankara'nın binlerce polisle kuşatılması ve TEKEL işçilerinin polisin 17 Aralık'taki saldırgan tutumuyla bir kez daha karşılaşması, devletin gerçek niteliğini ve demokratik haklar için mücadelenin de esasta bir sistem sorunu olduğunu gösteren son örnek olmuştur.

AKP hükümetinin ikiyüzlü bir şekilde yıllardır “demokrasi” havarisi kesilmesi, ezilen milyonların bilinçlerini bulanıklaştırmak ve onları hakim sınıf klikleri arasında süren dalaşta kendi çıkarları doğrultusunda kullanmak üzerine kuruludur.

Bizim gibi ülkelerde hakim sınıfların “demokrasisi ve özgürlükleri” sömürü ve zulüm düzeninin devam etmesi ve ezilen milyonların sisteme tabi kılınarak kölelik koşullarında yaşamayı kabul etmesi demektir.

Bu çerçeveden ele alındığında, kölelik koşullarında yaşamayı kabul etmeyen TEKEL işçilerinin 2 gündür AKP'nin, Ankara Valiliği'nin, polisin, burjuva medyanın ve sarı sendikaların değişik saldırılarına maruz kalması manidardır.

TEKEL işçilerine yapılan son saldırılarla birlikte, insanca yaşamak için demokratik hakları uğruna mücadele edenlerin, bu topraklarda dün olduğu gibi bugün ve yarın da baskı ve zorla karşılanacağı ilan edilmiştir! Evet, hakim sınıflar yüz yıllardır ülkemiz ezilenlerine karşı sürdürdükleri savaşı daha da boyutlandırarak devam ettireceğini bir kez daha beyan etmişlerdir.

Başbakan Erdoğan yaptığı açıklamada bu gerçeği açıkça dile getirmiştir: “Ankara'ya gelenler TEKEL işçileri değildir. Bunların içinde cüzi bir grup TEKEL işçisi vardır, gerisi örgütler ve aşırı uçlardır. Yapılanlar Türkiye'de olumlu süreci gölgelemeye yöneliktir.”

Burjuva medya ise “işçiler polisle çatıştı” veyahut “polis işçilere saldırdı” başlıklarını ön plana çıkararak TEKEL işçilerinin meşru-demokratik eylemlerini çarpıtmış ve bu savaşın çok yönlü devam edeceğini duyurmuşlardır.

Hakim sınıflar açısından “olumluluk” ezilen milyonların kölelik koşullarında güvencesiz ve geleceksiz yaşamaları demektir. Bu bakımdan Erdoğan'ın temsil ettiği sömürücülere ve zorbalara layık olduğunu ve doğruyu söylediğini kaydedebiliriz. İşsizliğin, yoksulluğun, hak gasplarının, güvencesiz çalışmanın, geleceksizliğin derinleştiği günümüz koşullarında gelişmeler hakim sınıflar açısından olumludur!

Aymazca ve utanmazca ülkemizde “olumlulukların” gelişmekte olduğunu söyleyen Erdoğan'ın söylemleri ne kadar büyük bir çarpıtmaysa, devlet eliyle yapılan saldırıları TEKEL işçilerine fatura ederek geniş kesimlerin desteğini kırmaya çalışmak

ve saldırın sorumluluğunu sadece polise çıkarmak da aynı çarpıtmanın bir parçasıdır.

Ankara sokaklarında polisin işgali altında vahşi saldırılara maruz kalan işçi ve emekçiler; AKP'siyle, polisiyle, valisiyle, yani bütün güçleriyle devletin gerçek yüzünü göstermesine vesile olmuşlardır. Devletin “demokrasi” maskesi düşmüş ve ardındaki gerici-faşist yüz açığa çıkmıştır. İşte bu yüz ülkemiz hakim sınıflarının gerçek yüzüdür!

Bu gerçeği “anayasa”, “açılım” vb. aldatmacalarla çarpıtmaya çalışanların çarpıklıkları dün Ankara sokaklarındaki tahammülsüzlükleriyle ortalığa saçılmıştır.

Sendikalar cephesinde değişen bir şey yok

26 Mart'ta yaptığımız açıklamada “2 Nisan bu yönüyle esasta, TEKEL işçilerinin önerilerine rağmen, sendikaların TEKEL direnişini kırmaya yönelik “yeni programlarını” deklare edeceği bir gün olacaktır. Sarı sendikal anlayış TEKEL direnişini 26 Mayıs “genel eylemine” kadar mevcut şekilde tutarak kırma yönelime devam edecektir.” demiştik.

Dün, Teggıda-İş Başkanı Mustafa Türkel ile DİSK ve KESK genel başkanlarının yaptıkları açıklamalar bu gerçeği bir kez daha göstermiştir. TEKEL direnişinin geldiği aşamada sendikalar, hakim sınıfların saldırılarını kuvvetlendiren pratikleriyle sınıf işbirlikçisi tutumlarını gizleyemez duruma gelmişlerdir.

Sendika başkanları yaptıkları açıklamalarla, TEKEL direnişinin ilk günlerinden şimdiye kadar sürdürdükleri “direnişi sürece yayararak bitirme” yönelimini yeni bir eylemsizlik takvimi ilan ederek devam ettirmişlerdir!

Çok beklenen “1 Nisan buluşmasından” çıkan sonuç TEKEL işçilerine ihanet olmuştur! Sendikal bürokrasi şimdi de işçileri 26 Mayıs genel eylemine ve 3 Haziran'da Danıştay'ın vereceği karara kilitleyerek eylemsizleştirmeye çalışmaktadır. Sendikalar tepkileri azaltmak için “fazla zor kullanmayın yoksa Ankara'dan gitmeyiz” ikiyüzlülüğüyle hareket etmekte ve hiçbir şey yapmadan “AKP aklını başına al yoksa Ağustos'ta geleceğiz” aldatmacasına devam etmektedir.

Devrimci-demokratik saflardaki savrulma derinleşerek devam ediyor

Devrimci-demokratik güçler, örgütsel gerçeklikleri gereği bugün, TEKEL direnişini dışarıdan izleyen ve destekçi bir pozisyon alarak sınırlı bir faaliyet yürüten bir durumdadır. Bu durum gerçekliğe işaret ederken mevcut örgütsel gerçeği uzun yıllara yayılan devrimci bir kavrayış ve pratikle karşılamak da varlık gerekçemize işaret etmektedir.

Sendikaların sınıf karakterleri bilindiğinden açığa çıkan sonuç şaşırtıcı değildir. Bilakis bu sonuç sınıf mücadelesinin tarihsel tecrübelerini doğrulayan yeni örnekler sunmaktadır.

Bu süreç aynı zamanda devrimci-demokratik saflardaki savrulmanın da giderek derinleştiğini ve

önemli kırılmaların yaşandığını göstermektedir. “İktidar perspektifinden” uzaklaşan güçlerin olaylara ve süreçlere yaklaşımındaki tutum “söylemlere” rağmen düzen içi bir hattın güçlendiğini açığa çıkarmaktadır.

Bugün TEKEL direnişini sahiplenmek demek dar grup çıkarlarını bir kenara bırakarak direniş etrafında kenetlenmek demektir. Sendikal bürokrasiyi kuşatarak sokaklara indirmek ve işçilerin merkezinde yer aldığı örgütlü mücadeleyle hakları sökülmek demektir.

Yapılması gerekenler bu kadar açıkken ve hemen her kesim aynı şeyleri ifade ederken aslında “aynı” şeylerin söylenmediği sergilenen pratiklerle kendisini göstermektedir.

Devrimci-demokratik güçler sendikal bürokrasiyi “şiddetle” eleştirirken, bu eleştiriye uygun, tutarlı ve alternatif bir mücadele sergilemekten ısrarla imtina etmektedir. Sendikalarda faaliyet yürüten güçler, sendikaların tabanına yönelik örgütlü bir faaliyet yürütme konusunda üzerine düşen sorumluluğu yerine getirmeyen sendikal bürokrasi üzerinde “baskı” kurmaktan bahsedebilmektedir. Söylem düzeyini aşmayan bu pratiklerle sendikal bürokrasi üzerinde “baskı” kurulamayacağını gayet iyi bilen dostlarımızın bu pratikleriyle eleştirdikleri “bürokratik” yapının bir parçası olmaktan kurtulamayacaklarını görmeleri gerekir.

Demokratik Haklar Federasyonu(DHF) olarak dostlarımıza sunduğumuz öneriyi kitlelerin huzurunda ilan ediyoruz ve açık çağrıda bulunuyoruz: “Devrimci-demokratik güçlerin sendikalarda örgütlü bütün üyeleri bir araya gelmeli ve sendikal bürokrasiye karşı bizzat sendikalar içerisinde ortak pratik adımlar atmalıdır.”

Yanı sıra her yerelde TEKEL işçilerinin merkezinde olacağı bir platform kurulmalı ve alternatif bir eylem takvimi çıkarılarak sendikaların eylemsizlik takvimi kırılmalıdır.

“26 Mayıs'ta genel grevin ne olduğunu AKP'ye gösterelim” diyen sendikal bürokrasi, sınıf mücadelesini ve devletin gerçek karakterini tahrif etmektedir. Unutulmamalıdır ki TEKEL direnişi ancak ve ancak AKP'ye, CHP'ye, Danıştay kararlarına, sendikal bürokrasiye ve düzenin diğer saldırı araçlarına karşı verilecek örgütlü ve kararlı bir mücadeleyle zafere ulaşabilir. Ötesinde bir çözüm yoktur. Bu çalışmalar yapılmadan bir başına “26 Mayıs genel eylemine” dönük yapılan çağrılar, niyetlerine rağmen, bu saldırıları güçlendireceği açıktır.

Söz bitmiştir! Yapılması gereken TEKEL direnişi arkasındaki halk desteğini örgütlemek ve bu desteği alanlara taşımaktır.

Demokratik Haklar Federasyonu
3 Nisan 2010

**DEMOKRATİK
HAKLAR
FEDERASYONU**

DEMOKRATİK HAKLAR FEDERASYONU

Şehit Muhtar Mahallesi Süslü Saksı Sokak No:11 Kat:4 Beyoğlu/İSTANBUL | www.demokratikhaklarfederasyonu.org